

Αριθμ. Πρωτ. ΕΠΕΡΩΤΗΣΕΩΝ: 5
Αριθμ. Πρωτ. ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΠΕΡΩΤΗΣΕΩΝ: 5
Ημερομ. Κατάθεσης: 18/11/2020
Ώρα κατάθεσης: 14:53'



ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Επερωτήσεων

Αριθμ. πρωτ. Επερωτήσεων: 5
Αριθμ. πρωτ. Επικαίρων Επερωτήσεων: 5
Ημερομηνία κατάθεσης: 18/11/2020
Ώρα κατάθεσης: 14:53'

ΕΠΙΚΑΙΡΗ ΕΠΕΡΩΤΗΣΗ

Προς: τον Υπουργό Οικονομικών
τον Υπουργό Ανάπτυξης και Επενδύσεων
τον Υπουργό Υγείας
τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης

ΘΕΜΑ: «Η Κυβέρνηση αδυνατεί ή δεν έχει τη βούληση να παρουσιάσει ένα ολοκληρωμένο σχέδιο αξιοποίησης των 73 + 19,5 δις. ευρώ για την οικονομική και κοινωνική ανάκαμψη με παραγωγική και αναπτυξιακή ανασυγκρότηση αλλά και ένα άμεσο πρόγραμμα ανάσχεσης της βαθιάς ύφεσης και των κοινωνικών προβλημάτων που προκαλεί η πανδημία»

Πανδημία, διδάγματα και κυβερνητική ολιγωρία.

Η πανδημία που πλήττει τη χώρα μας, την Ευρώπη αλλά και τον κόσμο ολόκληρο, προκάλεσε και συνεχίζει να προκαλεί έντονα προβλήματα στο κοινωνικό γίγνεσθαι, τη λειτουργία όλων των θεσμών της σύγχρονης δημοκρατίας και ιδιαίτερα των συστημάτων και των δομών εκπαίδευσης και υγείας και οδηγεί την οικονομία στην πιο βαθιά μεταπολεμική ύφεση με βαριές επιπτώσεις σε όλους τους πολίτες και ιδιαίτερα στους πιο αδύναμους.

Παράλληλα όμως η κρίση αυτή ανέδειξε την ανάγκη να αναθεωρηθούν οι πολιτικές που εφαρμόζονται αλλά και το παραγωγικό πρότυπο που επικράτησε και να ανασυγκροτηθούν με επίκεντρο, την ενίσχυση της εθνικής παραγωγικής βάσης, τον άνθρωπο, τις ανάγκες του και το περιβάλλον του. Στην ουσία αναδείχθηκε ότι οι σύγχρονες Σοσιαλδημοκρατικές μας θέσεις για βιώσιμη ανάπτυξη και κοινωνική δικαιοσύνη που στοχεύουν στην ανθρωποκεντρική πρόοδο, όχι μόνο είναι επίκαιρες όσο ποτέ αλλά και απολύτως αναγκαίες.

Η κυβέρνηση αντί να αξιοποιήσει την εμπειρία από την α' φάση, εφησύχασε, πελαγοδρόμησε, με καθυστερήσεις και αποσπασματικά μέτρα και εκ των πραγμάτων οδήγησε στο καθολικό απαγορευτικό που εξήγγειλε ο Πρωθυπουργός στις 5/11/2020. Η απόφαση αυτή κατέστη αναγκαία αλλά δεν ήταν αναπόφευκτη, αφού μπορούσαν να ληφθούν μέτρα προστασίας και πρόληψης και δεν ελήφθησαν, και τώρα είναι δεδομένο ότι θα επέλθει ένα μεγάλο πλήγμα στις επιχειρήσεις, στους εργαζόμενους, στους επαγγελματίες, στους αγρότες, σε όλη την κοινωνία και ένα ακόμη μεγαλύτερο στους αδύναμους.

Συνθήκες αντιμετώπισης της υγειονομικής και οικονομικής κρίσης

Ωστόσο, σήμερα στην αντιμετώπιση αυτής της υγειονομικής και οικονομικής κρίσης οφείλουμε να σημειώσουμε ότι η χώρα βρίσκεται σε τελείως διαφορετικές συνθήκες από αυτές της κρίσης του 2009, αφού:

1. Στο δημοσιονομικό πεδίο: Δεν αντιμετωπίζει ένα άδειο δημόσιο ταμείο με τα θηριώδη ελλείμματα του 2009, αλλά έχει ένα δημόσιο αποθεματικό, ματωμένο βέβαια από την υπερφορολόγηση των τελευταίων 5 χρόνων από τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά σε κάθε περίπτωση υπαρκτό, ενώ ταυτόχρονα η

χώρα έχει και πρόσβαση σε χαμηλού κόστους δανεισμό, χάρη στις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

2. Στην Ευρωπαϊκή Ένωση: Αντί της αδιάφορης ή στην καλύτερη περίπτωση μωδιασμένης Ευρωπαϊκής Ένωσης του 2009 χωρίς μηχανισμό στήριξης, έχουμε μια ωριμότερη Ευρωπαϊκή Ένωση, οι ηγέτες της οποίας στη Σύνοδο Κορυφής 17-21 Ιουλίου 2021 συμφώνησαν σε ένα πακέτο ανάκαμψης ύψους 1,8 τρισεκατομμυρίων ευρώ που συνδυάζει τον προϋπολογισμό της Ε.Ε. για το 2021-27 και το Next Generation EU (Ταμείο Ανασυγκρότησης).
3. Στο πολιτικό επίπεδο: Δε βιώνουμε τον σπαρακτικό εθνικό διχασμό που προκάλεσαν οι «δήθεν» αντιμνημονιακές δυνάμεις της αντιπολίτευσης εκείνης της περιόδου αλλά ένα ηπιότερο πολιτικό κλίμα που αυτή τη φορά προσκρούει κυρίως στην κυβερνητική άρνηση συνεννόησης και διαταράσσεται από την μονομερή επιλογή της για αυταρχικές αποφάσεις αλλά και την εξ' αντιδιαστολής «συμβολή» και άλλων κομμάτων.

Στο πλαίσιο αυτό προβλέπεται για την Ελλάδα σε ένα διάστημα τεσσάρων έως επτά ετών, μια σημαντική εισροή πόρων και συγκεκριμένα: 32 δισ. ευρώ περίπου από το Ταμείο Ανασυγκρότησης, 20 δισ. ευρώ από το νέο ΕΣΠΑ της περιόδου 2021-2027 πέραν των 8,8 δισ. (41% του συνόλου) περίπου μη απορροφηθέντων ευρωπαϊκών πόρων από το ΕΣΠΑ 2014-2020, ενώ η συνολική εισροή από το εργαλείο SURE, που ήδη εκτελείται, ανέρχεται στα 2,7 δισ. ευρώ.

Στα παραπάνω ποσά προστίθενται τα 9,5 δισ. Ευρώ του Εθνικού Προγράμματος Ανάπτυξης 2021-2025 συνολικά 73 δισ. Επιπλέον είναι οι κοινοτικές ενισχύσεις στους αγρότες και την αγροτική παραγωγή μέσω της ΚΑΠ, οι οποίες υπολογίζονται στα 19,5 δισ. ευρώ με τα 4 δισ. από αυτά για τον αναπτυξιακό πυλώνα.

Κυβερνητική αδυναμία ή έλλειψη βούλησης για ολοκληρωμένο σχέδιο:

Η Κυβέρνηση όμως, την ώρα που δεν υπάρχει έλλειμμα πόρων, φαίνεται ότι έχει μεγάλο έλλειμμα πολιτικής και δυστυχώς αδρανεί και αδυνατεί να παρουσιάσει ένα σοβαρό και ευρείας δημοκρατικής νομιμοποίησης σχέδιο για την αξιοποίηση των διαθέσιμων πόρων. Ένα σχέδιο με βραχυπρόθεσμο στόχο την ανάσχεση της βαθιάς ύφεσης που προκαλεί η πανδημία και την αντιμετώπιση των έντονων κοινωνικών και οικονομικών προβλημάτων, μέσω στήριξης του επιχειρείν και της εργασίας αλλά και μέσο-μακροπρόθεσμο στόχο την παραγωγική και αναπτυξιακή ανασυγκρότηση της ελληνικής οικονομίας.

Εκτός όμως της έλλειψης συνολικού και ολοκληρωμένου σχεδιασμού λείπει παντελώς και η μέριμνα για την συμπληρωματικότητα των επιμέρους σχεδίων και προγραμμάτων ώστε αυτά αφενός να μην επικαλύπτονται και αφετέρου να συγκροτούν ένα ενιαίο, συνεκτικό και αποτελεσματικό σχέδιο για την Ελλάδα.

Η ημιτελής έκθεση Πισσαρίδη παρέπεμψε το ζήτημα της κατανομής πόρων για τη χρηματοδότηση του Σχεδίου Ανάπτυξης στις καλένδες τη στιγμή που το σχέδιο για το Εθνικό Πρόγραμμα Ανάπτυξης 2021-2025 αρμοδιότητας του Υπουργείου Ανάπτυξης, με αντικείμενο του αμιγώς εθνικού σκέλους του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, κατανέμει πόρους σε ένα 5ετή προϋπολογισμό 9,5 δισ. ευρώ (ή 1,9 δισ. ευρώ το χρόνο), χωρίς καμία διασύνδεση με τα υπόλοιπα χρηματοδοτικά εργαλεία!

Εκτός όμως από την κατάρτιση του σχεδίου, χρειάζεται και ένας αποτελεσματικός θεσμικός μηχανισμός για την υλοποίησή του, και φυσικά μια σοβαρή διαδικασία δημοκρατικής νομιμοποίησης μέσω της δημόσιας διαβούλευσης με τους Έλληνες πολίτες και έγκρισης από το Ελληνικό Κοινοβούλιο, πριν το αυτό κατατεθεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Η κυβέρνηση αντί αυτών και προκειμένου να υπερβεί τις ενδοκυβερνητικές διαφωνίες Προεδρίας της Κυβέρνησης, Υπουργείου Οικονομικών, Υπουργείου Ανάπτυξης, με τροπολογία 12 άρθρων και δημιούργησε ένα νέο φορέα για την «αξιοποίηση» των 32 δισ. ευρώ του Ταμείου Ανάκαμψης, με επικεφαλής διοικητή - τοποτηρητή που ορίζεται από τον Πρωθυπουργό και υποστηρίζεται και αυτός από μετακλητούς σύμφωνα με την πάγια πλέον τακτική της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας που χτίζει ένα κράτος μετακλητών.

Αλλά το πλέον οξύμωρο είναι ότι από την ίδια τροπολογία προβλέφθηκε ότι θα δοθεί άμεσα 1εκ. ευρώ σε δύο εταιρείες συμβούλων για να διαμορφώσουν τελικά την πρόταση για το Εθνικό Σχέδιο Ανάκαμψης που θα υποβάλει το ελληνικό κράτος στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή μέχρι 31/12/2020 για την αξιοποίηση των πόρων του Ταμείου Ανασυγκρότησης και με τρόπο ώστε να καλυφθεί η ρήτρα για συμβασιοποίηση του 70% του Προϋπολογισμού μέχρι 31/12/2022.

Ταυτόχρονα η προετοιμασία για το νέο ΕΣΠΑ 2021-2027 έχει μείνει πολύ πίσω αφού μετά τις παρατηρήσεις του Αυγούστου η τελική συγκρότησή του που δεν φαίνεται να αντιμετωπίζεται υπό το πρίσμα των νέων συνθηκών που προκάλεσε η πανδημία πρέπει να υποβληθεί επίσης έως 31/12/2020, εκτός αν δοθεί παράταση.

Όλα αυτά συμβαίνουν ενώ η Κυβέρνηση αποφεύγει να καταρτίσει και να καταθέσει ένα επικαιροποιημένο Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής όπως έχει υποχρέωση πολιτική και νομική βάσει των άρθρων 42 έως 48 του ν.4270/2014 περί «Αρχών δημοσιονομικής διαχείρισης και εποπτείας και δημόσιου λογιστικού», κάτι που καθιστά όλους τους υπόλοιπους σχεδιασμούς απλές ασκήσεις άνευ ουσίας.

Η Κυβέρνηση αποδείχθηκε εξαιρετικά ανεπαρκής και επιλεκτικά μονομερής και στη διαχείριση του τρέχοντος ΕΣΠΑ 2014-2020 σε συνέχεια της ανεργμάνιστης πολιτικής της προηγούμενης Κυβέρνησης αφού δεν αξιοποίησε στο βαθμό που μπορούσε την ευελιξία που παρείχε η Ε.Ε. ώστε να προχωρήσει σε ένα σοβαρό ανασχεδιασμό των προγραμμάτων με στόχο όχι απλά την επίτευξη της μέγιστης δυνατής απορρόφησης αλλά τη διάθεση πόρων για την αντιμετώπιση της πανδημίας και των επιπτώσεών της με τη στοχευμένη στήριξη των εργαζομένων και του επιχειρείν των κλάδων που επλήγησαν περισσότερο.

Κυβερνητική άρνηση του κοινωνικού κράτους, αγνόηση των διδαγμάτων της πανδημίας και εμμονή στην στήριξη των λίγων

Σε αυτές τις συνθήκες η κυβέρνηση εκδηλώνει με κάθε τρόπο την άρνησή της στο κοινωνικό κράτος, αγνοεί τα διδάγματα της πανδημίας και κάτω από τις δύσκολες συνθήκες έκρυψε μεν κάτω από το χαλί τις απειλές της για την ιδιωτικοποίηση του Εθνικού Συστήματος Υγείας αλλά το αφήνει στην πράξη ανοχύρωτο. Δεν αξιοποίησε τους διαθέσιμους πόρους για την προμήθεια αναγκαίου τεχνολογικού εξοπλισμού και εργαστηρίων αλλά και τη δημιουργία νέων ΜΕΘ και ΜΑΦ και αρκείται στην προσωρινή στελέχωσή του και στην λειτουργία του, χάριν των ιδιωτικών δωρεών και της αυτοθυσίας των εργαζομένων, στους οποίους αρνείται πεισματικά το δικαίωμα ένταξης στα βαρέα και ανθυγιεινά και κάθε ηθική, θεσμική ή χρηματική ανταμοιβή. Δεν φρόντισε ούτε για την αγορά σοβαρών ποσοτήτων διαγνωστικών τεστ.

Άφησε το εκπαιδευτικό σύστημα χωρίς προετοιμασία και σοβαρό σχεδιασμό, όπως απέδειξαν το φιάσκο των μασκών-γίγας, το άνοιξε-κλείσε των δημοτικών σχολείων και τα μεγάλα προβλήματα για την εκπαίδευση εξ' αποστάσεως που έσκασε την τεχνολογική φούσκα της ψηφιακής πολιτικής η οποία αρκείται σε συστάσεις του τύπου: «Μην χρησιμοποιείτε πολύ το διαδίκτυο για να μην πέφτει».

Δεν φρόντισε για την προμήθεια Λεωφορείων στην Αττική και στη Θεσσαλονίκη, αλλά ούτε για την αύξηση των δρομολογίων και την αποσυμφόρηση των Μέσων Μαζικής Μεταφοράς,

Αντίθετα η Κυβέρνηση δεν παρέλειψε να εργαλειοποιήσει την πανδημία με εμφανή στόχο να συγκεντρωθούν τα παραγωγικά μέσα και καθώς το μεγαλύτερο μέρος των διαθέσιμων πόρων και της ρευστότητας στις πολύ μεγάλες επιχειρήσεις και στα λίγα και ισχυρά οικονομικά κέντρα, σε συνδυασμό με τη σταδιακή ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων και την απουσία θεσμικού πλαισίου και κανόνων για την Τηλεργασία.

Η μεγάλη πλειοψηφία των πολύ μικρών και μικρομεσαίων επιχειρήσεων με τις μεγαλύτερες ανάγκες έχει την μικρότερη στήριξη.

Η Κυβέρνηση σχεδίασε και εκτέλεσε το ΤΕΠΙΧ, το Ταμείο Εγγυοδοσίας και το πρόγραμμα επιδότησης τόκων με τέτοιο τρόπο, ώστε η ρευστότητα που προσφέρουν να φτάσει σε πολύ λίγους και «εκλεκτούς» πελάτες του συστημικού τραπεζικού συστήματος. κατά τα άλλα το Υπουργείο Ανάπτυξης επαίρεται για την αύξηση της απορροφητικότητας, αδιαφορώντας για τις χαμηλές επιδόσεις αποδοτικότητας.

Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις και οι ελεύθεροι επαγγελματίες αποκλείστηκαν στην πράξη από το σύνολο των χρηματοδοτικών εργαλείων που διέθεσε η πολιτεία και είχαν πρόσβαση μόνο στην επιστρεπτέα προκαταβολή η οποία σύμφωνα με τα στοιχεία που προσκόμισε με πολύ καθυστέρηση η Κυβέρνηση κυμαίνεται σε ύψος κοντά στα 3 δισ. ευρώ.

Ωστόσο αυτή η ρευστότητα είναι ελάχιστη αν συνυπολογιστεί το γεγονός ότι σύμφωνα με τα στοιχεία της ΤτΕ, εντός του α΄ 8μηνου του 2020 η συνολική χρηματοδότηση των μικρών επιχειρήσεων και των επαγγελματιών συρρικνώθηκε κατά 13,5% (1,5 δισ. ευρώ) παρά τη ρευστότητα πλέον των 30 δισ. ευρώ που διέθεσε η ΕΚΤ προς το ελληνικό τραπεζικό σύστημα και παρά την αύξηση των καταθέσεων σε αυτό κατά 11 δισ. ευρώ το αντίστοιχο χρονικό διάστημα.

Είναι πρόδηλο ότι η Κυβέρνηση είναι απρόθυμη να επιβάλει στο τραπεζικό σύστημα, αλλά και να εξασφαλίσει η ίδια, ότι η πλειονότητα των ευρωπαϊκών πόρων και της ρευστότητας θα κατευθυνθούν σε πολύ μικρές, μικρομεσαίες επιχειρήσεις και επαγγελματίες και την ίδια ώρα θεμελιώνει ένα αναπτυξιακό πρότυπο για λίγους και ισχυρούς.

Το πρόγραμμα της μη επιστρεπτέας προκαταβολής από τα Περιφερειακά Επιχειρησιακά Προγράμματα ήρθε αργά, χωρίς να ενισχυθούν σημαντικά οι πόροι που διαθέτουν οι Περιφέρειες, με πρόσθετους πόρους από το Υπουργείο Ανάπτυξης και δυστυχώς με πολλούς αποκλεισμούς επιχειρήσεων και επαγγελματιών.

Αδιαφορεί και για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις που έχουν αξιοποιήσει συγχρηματοδοτούμενους πόρους και εκτελούσαν επενδύσεις τις οποίες η πανδημία Covid-19 έχει σταματήσει ή τις έχει καταστήσει πλήρως ανεπίκαιρες και ενδέχεται η αδυναμία των επιχειρήσεων να ολοκληρώσουν τις επενδύσεις τους στην παρούσα φάση να προκαλέσει την απένταξή τους από τα προγράμματα με υποχρέωση επιστροφής των ανάλογων ποσών.

Την ίδια ώρα με το νέο πτωχευτικό κώδικα προωθεί την μεταβίβαση της περιουσίας των υπερχρεωμένων νοικοκυριών και των επιχειρήσεων συμπεριλαμβανομένης της α΄ κατοικίας χωρίς την παροχή δεύτερης ευκαιρίας.

Είναι λοιπόν προφανές ότι η αποσπασματικότητα των μέτρων που εξαγγέλλονται κατά περίπτωση, η κυβερνητική εμμονή υπέρ λίγων και μεγάλων, οι ενδοκυβερνητικοί διαγκωνισμοί και η απροθυμία για δημόσια διαβούλευση δεν αφήνουν πολλές ελπίδες ότι η Κυβέρνηση να παρουσιάσει ένα ολοκληρωμένο σχέδιο για την οικονομική και κοινωνική ανάκαμψη όλων των Ελλήνων μέσα από παραγωγική και αναπτυξιακή ανασυγκρότηση.

Συνεχίζοντας δηλαδή την πεπατημένη της α' φάσης, με ανάλωση πόρων αλλά χωρίς πρόγραμμα άμεσης ανάσχεσης της βαθιάς ύφεσης και των κοινωνικών προβλημάτων που προκαλεί η πανδημία και τα περιοριστικά μέτρα παρά το γεγονός ότι το Κίνημα Αλλαγής πρότεινε ολοκληρωμένο σχέδιο για να κρατηθεί ζωντανή η οικονομία και όρθια η κοινωνία.

Βάσει όλων των παραπάνω, Επερωτώνται οι αρμόδιοι Υπουργοί:

1. α. Για την έλλειψη βούλησης να επαναπροσδιοριστούν οι προτεραιότητες πολιτικών όπως τις ανέδειξε η πανδημία, με επίκεντρο τον άνθρωπο, την υγεία του και το περιβάλλον του και κατ' επέκταση να προωθηθούν πολιτικές βιώσιμης ανάπτυξης και κοινωνικής συνοχής με στήριξη του κοινωνικού κράτους και ιδιαίτερα του ΕΣΥ και της εκπαίδευσης.

β. Για την εμφανή στόχευσή τους να ενισχύσουν τον μεταπρατικό χαρακτήρα αναπτυξιακού προτύπου προς όφελος των ολίγων και ισχυρών, αντί της ανασυγκρότησης της εθνικής παραγωγικής βάσης προς όφελος της χώρας και όλων των πολιτών.

2. α. Για το έλλειμμα συνολικού σχεδιασμού αξιοποίησης των διαθέσιμων πόρων ύψους 73 δισ. αλλά και των 4 δισ. Ευρώ του αναπτυξιακού πυλώνα της ΚΑΠ (σύνολο 19,5) και για την αδυναμία να παρουσιάσουν τα επιμέρους σχέδια αξιοποίησης των πόρων από κάθε χρηματοδοτικό εργαλείο χωριστά (Ταμείο Ανάκαμψης, Νέο ΕΣΠΑ, Τρέχον ΕΣΠΑ, ΕΠΑ, SURE κλπ).

β. Για την έλλειψη βούλησης να προχωρήσουν σε μια σοβαρή διαδικασία διαβούλευσης με τους κοινωνικούς εταίρους και τους πολίτες και κυρίως μιας γόνιμης συζήτησης και έγκρισης από το Ελληνικό Κοινοβούλιο πριν αυτό κατατεθεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

γ. Για την παρέκκλιση από τις προβλέψεις του νόμου 4270/14 και της πολιτικής, θεσμικής και νομικής υποχρέωσης κατάθεσης του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος Δημοσιονομικής Πολιτικής που θα αποτελεί τη δημοσιονομική αποτύπωση του αναπτυξιακού σχεδίου.

3. α. Για την αδράνειά της να αξιοποιήσει την εμπειρία από το 1ο κύμα της πανδημίας και να λάβει μέτρα πρόληψης και προστασίας που θα απέτρεπαν ή θα αργοπορούσαν το 2ο καθολικό lockdown και για την αδυναμία να επεξεργαστεί και να εφαρμόσει άμεσα ένα ενδιάμεσο πρόγραμμα αντιμετώπισης της πανδημίας και των άμεσων και έντονων κοινωνικών και οικονομικών προβλημάτων που προκαλούν τα περιοριστικά μέτρα.

β. Για την αδυναμία αξιοποίησης της ευελιξίας που παρέχει η Ευρωπαϊκή Ένωση ώστε πέρα από την έγκαιρη απορρόφηση πόρων του τρέχοντος ΕΣΠΑ για τα άμεσα προβλήματα που προκαλεί η πανδημία, να δημιουργεί μακροπρόθεσμη προστιθέμενη αξία στις δημόσιες υποδομές και ειδικότερα στο ΕΣΥ και τις κοινωνικές υποδομές, τα δίκτυα μαζικής μεταφοράς και το εκπαιδευτικό σύστημα.

γ. Για την εργαλειοποίηση της πανδημίας με σκοπό τη σταδιακή ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων και για την αναποτελεσματική διάθεση των πόρων του SURE και την άρνηση να επιδοτηθεί η εργασία όπως πρότεινε το Κίνημα Αλλαγής αντί της κυβερνητικής επιλογής για αναστολή και καταστολή των εργαζομένων.

4. α. Για την απροθυμία τους να κατευθύνουν τους διαθέσιμους ευρωπαϊκούς πόρους αλλά και τη διαθέσιμη ρευστότητα από την ΕΚΤ προς τις πολύ μικρές και μικρομεσαίες επιχειρήσεις, καθώς και την εργασία αλλά και τους επαγγελματίες και τους αγρότες που αποτελούν το συντριπτικά μεγαλύτερο μέρος του παραγωγικού ιστού και κατ' επέκταση για την άνιση κατανομή των πόρων ρευστότητας που ενισχύουν τις μεγάλες επιχειρήσεις σε ποσοστό 80%, τις μεσαίες σε ποσοστό 50% και τις μικρές και πολύ μικρές σε ποσοστό κάτω του 15%.

β. Για την έλλειψη συνεννόησης με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και μέριμνα για τις επιχειρήσεις που έχουν περιέλθει σε αδυναμία να ολοκληρώσουν τις χρηματοδοτούμενες από ευρωπαϊκούς πόρους επενδύσεις τους, λόγω της πανδημίας, ώστε να μεταφέρουν και να συνεχίσουν τα επενδυτικά προγράμματα τους τα επόμενα χρόνια χωρίς αρνητικές συνέπειες.

γ. Για τον αποκλεισμό των αυτοαπασχολούμενων, των μικρών και των νέων επιχειρήσεων από τα περιφερειακά προγράμματα, ευθύνης του Υπουργείου Ανάπτυξης

δ. Για τον παραγκωνισμό του αγροδιατροφικού τομέα που αποτελεί τον φτωχό συγγενή στην κατανομή του ΕΠΑ 2021-2025 με μόλις 28 εκατ. από τα 10 δισ. του προγράμματος.

Αθήνα, 18.11.2020

Οι επερωτώντες βουλευτές

ΦΩΦΗ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ

ΙΛΧΑΝ ΑΧΜΕΤ

ΝΑΝΤΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΚΟΚΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΜΙΝΗΣ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ

ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΤΡΙΝΗΣ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ

ΧΑΡΑ ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΛΙΑΚΟΥΛΗ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ

ΜΠΑΡΑΝ ΜΠΟΥΡΧΑΝ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΙΑΓΚΗΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΝΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΟΥΛΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΡΑΓΓΙΔΗΣ